

...ชีวิตที่สมดุล ไม่ใช่จุดจบของความมั่งคั่ง....

เปลี่ยน ทุก เงินอสังภาพ ทุนการเงิน

อีกรพช่ ฃงพนรู่
ใ้ฃมรเอน พู่ใ้ฃนบ่รู่ ฃอระอณรู่
แะพู่ใ้ฃนบ่รู่ ฃอระอณรู่ใ้ฃนบ่รู่

... ชีวิตที่ติดลบ ไม่ใช่จุดจบของความมั่งคั่ง ...

เปลี่ยน

“หนี้”

เป็น

อิสระภาพทางการเงิน

DEBT FREE TO

FINANCIAL FREEDOM

เรียนรู้วิธีการเปลี่ยนโชคร้าย ให้กลายเป็นพลังทวีทางการเงิน
ด้วยทรัพย์สินที่ทรงพลังที่สุดในโลก

จักรพงษ์ เมษพันธุ์

โค้ชการเงิน ผู้แปลหนังสือ พ่อรวยสอนลูก
และผู้ก่อตั้งชมรมพ่อรวยสอนลูกแห่งประเทศไทย

“

ความมั่งคั่ง
เป็นสิทธิทางการ
เงินของคนทุกคน

”

สารบัญ

● คำนำ: พันธสัญญาในพันธนาการ	4
● “หนี้” เรื่องใหญ่ที่โรงเรียนไม่เคยสอน	5
● สัญญาอันตราย	9
● ผู้ป่วยทางการเงิน	13
● ปัญหาเรื่องเงิน... ต้องแก้ด้วยความรู้ทางการเงิน	17
● จนเงินได้ แต่อย่าจนความคิด	21
● ปลดหนี้ 5 ขั้นตอน	25
● ปลดหนี้ด้วยยาแรง	33
● เป็นหนี้ก็รวยได้	39
● รวยได้ไม่ต้องใช้เงิน	43
● ความฉลาดทางการเงิน คือ คำตอบ	47
● พอเพียง... แล้วชีวิตจะเพียงพอ	51
● บทส่งท้าย: โศคร้ายกลายเป็นโชคดี	55

พันธสัญญาในพันธนาการ

“ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือคนไทย
ให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี
ภายใต้หลักคิดและภูมิปัญญา
ทางการเงินที่ถูกต้อง
เพื่อให้ทุกคนรอบคร้วดำรงชีวิต
โดยปราศจากทุกข์ทางการเงิน
อันจะส่งผลดีต่อสังคมและ
ประเทศชาติของข้าพเจ้าต่อไป”

ข้อความข้างต้นเป็นพันธสัญญากับตัวเองที่ผมเขียนไว้ตั้งแต่วันที่ตัวเองยังเป็นหนี้สินล้นพ้นตัว ด้วยมีความเชื่อลึกๆว่า

“ความมั่งคั่งและความสุขเป็น ‘สิทธิ’ ของคนทุกคน”

คนที่ยังไม่มีความสุขทางการเงินในวันนี้ เพียงแค่เพราะเขายังขาดแนวคิด และความรู้ทางการเงินที่ถูกต้อง

และนั่นคือ “หน้าที่ของผม”

มาช่วยกันทำให้พันธสัญญาของผมสัมฤทธิ์ผลกันนะครับ

จักรพงษ์ เมษพันธุ์

THE MONEY COACH

www.facebook.com/moneycoach4thai

“หนี้”...เรื่องใหญ่ ที่โรงเรียนไม่เคยสอน

“ยังมีคนอีกมากที่แยกไม่ออกว่า
“หนี้เงิน” กับ “หนี้รวย” นั้นต่างกันอย่างไร”

สิบกว่าปีก่อน ผมเรียนจบจากรัฐมหาวิทยาลัยพร้อมของขวัญวันรับปริญญาเป็น
หนี้หลักสี่ล้านจากธุรกิจครอบครัว

ก่อนหน้าที่จะเรียนจบ ผมแทบไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าธุรกิจที่บ้านมีปัญหา เพราะ
ตั้งแต่เล็กจนโต ผมถูกสอนให้มีหน้าที่เรียนหนังสือเพียงอย่างเดียว ตัวผมก็เรียนอย่าง
เดียวจริงๆ ไม่เคยสนใจความเป็นไปได้ๆในบ้านเลย

จนกระทั่งวันหนึ่ง แม่มาคุยด้วยแล้วบอกว่า ธุรกิจของเราขาดทุนต่อเนื่องมานาน
และกำลังขาดสภาพคล่องอย่างหนัก เงินจ่ายออกมากกว่าเงินเข้าทุกเดือน ในแต่ละ
เดือน พ่อต้องหาเงินมาใช้หนี้เดือนละ 250,000 บาท ทั้งนี้ในระบบและนอกระบบ

ใครที่เคยผ่านยุคปี 2540 มาคงจำกันได้ว่า สมัยนั้นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้แพงขนาดไหน ยิ่งเป็นดอกเบี้ยนอกระบบ ยิ่งไม่ต้องพูดถึง จ่ายกันไปไม่มีวันจบสิ้น ชนิดที่ไม่ต้องลืมหาอ้าปากกันเลยทีเดียว

ทันทีที่เรียนจบ ผมได้งานเป็นวิศวกรบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง มีรายได้เดือนละหมื่นกว่าบาท แต่ต้องวิ่งหาเงินเพื่อช่วยส่งหนี้ที่บ้าน ผมทำงานเสาร์และอาทิตย์เสริม ด้วยการรับจ้างเป็นวิศวกรที่ปรึกษาให้กับโรงงานขนาดเล็ก รวมถึงทำธุรกิจส่วนตัวหลายอย่าง แต่นั่นก็ยังไม่พอที่จะจ่ายหนี้ในแต่ละเดือนของที่บ้านได้อยู่ดี

5 ปีผ่านไป ผมเริ่มมีรายได้สูงขึ้น และมีกำลังจะต่อก่อนนี้ได้ สุดท้ายผมพาตัวเองเข้าสู่กับดักหนี้ ด้วยการกู้สินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อนำเงินมาช่วยผ่อนชำระหนี้ให้กับที่บ้าน และนั่นคือจุดเริ่มต้นของชีวิตทางการเงินอันแสนเจ็บปวด

ในตอนนั้นผมทำเรื่องโง่ๆ ด้วยความไม่รู้ 2 เรื่องด้วยกัน คือ

1) ผมกู้ยืมเงินโดยใช้เครดิตส่วนตัว เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ธุรกิจ กู้ไปเรื่อยๆ จากสินเชื่อส่วนบุคคลไปจนถึงบัตรเครดิต กู้เสียจนเครดิตตัวเองพัง สุดท้ายหนี้ที่บ้านลดลงไปไม่เท่าไร ในขณะที่หนี้ส่วนตัวเพิ่มขึ้นเป็นหลักล้าน

ผมแยกไม่ออกว่า “หนี้ธุรกิจ กับ หนี้ส่วนตัว” ต่างกันอย่างไร?

2) ผมยื่นขอกู้สินเชื่อส่วนบุคคลซึ่งต้องมีภาระผ่อนยาว 2-3 ปี เพื่อนำเงินที่ได้มาผ่อนชำระค่างวดธุรกิจเพียงเดือนเดียว กู้แต่ละครั้งทำให้ต้องเป็นหนี้ไปอีกสองสามปีแล้วเดือนหน้าก็ต้องกู้อีก

ที่แย่คือ แทนที่จะทำผิดครั้งเดียวแล้วคิดได้ ผมกลับทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า กว่าจะฉุกละหุกคิดว่า จะรู้สึกตัว ผ่านไป 4 เดือน ผมติดหนี้สถาบันการเงิน 4 แห่ง รวมๆ กันแล้วเป็นหนี้หลักล้าน

โง่ ... ดีไหมครับ

เริ่มต้นจากการเป็นหนี้ธุรกิจ ผมพาตัวเองเข้าไปสู่วงจรหนี้ หมุนเงินจนตึงไปหมด คิดอะไรไม่ออก โจทย์เดียวในหัวมีเพียงอย่างเดียว นั่นคือหาเงินให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทำงานเพื่อเงินให้มากขึ้น แลกเวลาไปกับเงิน และถ้าจนปัญญาหาจริงๆ ก็กู้เพิ่มเข้าไปอีก

แต่ยิ่งกู้ ก็เหมือนกับยิ่งออกแรงดึงเชือกที่มีดอยู่รอบคอให้แน่นขึ้นไปอีก จนวันหนึ่งก็ไม่สามารถถ่วงอะไรได้อีก เพราะเครดิตทางการเงินพังย่อยยับไปหมดแล้ว

นี่คือเรื่องจริง ที่เล่นเอง เจ็บจริง แบบไม่มีสตันท

วงจรถามคิดเดิมๆ ที่เชื่อว่า เงินแก้ปัญหาเรื่องเงิน ยุติลงเมื่อนายธนาคารคนหนึ่ง ต่ำพมว่า “โง่” (ซึ่งก็จริงของเขา) ด้วยอีโก้ที่ยอมให้ใครว่าไม่ได้จึงเริ่มต้นค้นหาความรู้ทางการเงิน แล้วก็พบความจริงที่ว่า

“เงินแก้ปัญหาทางการเงินได้เพียงชั่วคราว แต่ความรู้ทางการเงินจะจัดการปัญหาให้เราได้ตลอดชีวิต”

ด้วยเหตุนี้ คนที่แก้ปัญหาหนี้ด้วยการก่อหนี้เพิ่ม จึงไม่มีทางหลุดออกจากวงจรแห่งทุกข์ได้

เอาแค่เรื่อง “หนี้” ที่เรากำลังคุยกันในหนังสือเล่มนี้ แค่เพียงเรื่องเดียว ก็สร้างผลลัพธ์ทางการเงินที่แตกต่างให้กับคนที่รู้และไม่รู้ได้ราวฟ้ากับเหวแล้ว

คนทั่วไปใช้ “หนี้” เป็นยาพิษทำลายสุขภาพทางการเงินของตัวเอง ด้วยการใช้มันไปกับสิ่งที่ทำให้พวกเขาจนลง ก่อหนี้ในสิ่งที่ทำให้เงินไหลออกจากกระเป๋าของพวกเขา ทุกเดือน อาทิ บัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคล เงินผ่อนสินค้าอุปโภคบริโภค กู้ซื้อรถยนต์ เป็นต้น

คนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับหนี้ประเภทนี้ ซึ่งผมเรียกมันว่า “หนี้จน” ยิ่งคนเรามีหนี้จนมากเท่าไร เราก็อิ่งจนลงมากเท่านั้น คนที่มีภาวะหนี้สินล้นพ้นตัว ถึงแตก ล้มละลาย ก็ล้วนแล้วแต่เกิดจากหนี้ประเภทนี้ด้วยกันทั้งสิ้น

ด้วยเหตุที่คนส่วนใหญ่รู้จักแต่ “หนี้เงิน” และมีภาพจำที่ไม่สวยงามกับหนี้ประเภทนี้ เลยมีกลุ่มคนบางกลุ่มปฏิเสธการเป็นหนี้ในทุกกรณี เพราะคิดว่า “การไม่มีหนี้ คือ ลาภอันประเสริฐ” ทั้งที่จริงแล้ว การไม่ก่อหนี้เลย อาจเป็นการปิดโอกาสทางการเงิน ของตัวเองก็เป็นได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การก่อหนี้ที่เป็น “หนี้รวย” หรือหนี้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สิน ซึ่งทำให้เงินไหลเข้ากระเป๋าของพวกเขาเป็นประจำทุกเดือน อาทิ กู้เงินมาลงทุนทำ ธุรกิจ หรือบ้านเช่า เป็นต้น

การก่อหนี้รวย เป็นรูปแบบหนึ่งของพลังทวีชั้นสูงสุด เพราะเป็นการใช้เงินคนอื่น (Other People's Money: OPM) เพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กับตัวเองได้ เป็นการ ขยายโอกาส และทำให้คุณไปถึงจุดหมายทางการเงินได้เร็วขึ้น

นี่คือตัวอย่างของความแตกต่างทางความรู้ที่ผมอยากเล่าให้คุณฟัง

ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร เจ็บปวดจากหนี้มากสักแค่ไหนก็ตาม สิ่งที่ผมอยากบอกกับ คุณ ก็คือ “หนี้” ไม่เคยเป็นตัวปัญหา ตัวปัญหาที่แท้จริง คือ ตัวเราเองนั่นแหละ

เมื่อเป็นหนี้ จงเรียนรู้จากหนี้ พลิกโอกาสจากวิกฤติ อย่าโทษหนี้ เพราะหนี้ยังมี หนี้เงินและหนี้รวย เราจนเพราะเราเลือกก่อหนี้เงิน คนที่พลาดแล้วโทษแต่คนอื่นจะไม่มี วันเติบโต เพราะพวกเขาไม่ได้เรียนรู้อะไรจากความผิดพลาดเลย

“ความผิดพลาด” คือ จุดเริ่มต้นแห่งการเรียนรู้

เรามาเริ่มต้นเรียนรู้ในสิ่งที่โรงเรียนไม่ได้สอนกันตั้งแต่วันนี้ด้วยกันนะครับ

สัญญา อันตราย

“โลกส่งสัญญาณเตือนเราเสมอ เราเองนั่นแหละที่ไม่เคยเงี่ยหูฟัง”

ก่อนที่จะเกิดเรื่องไม่ดีกับชีวิต โลกมักจะส่งสัญญาณเตือนเราอยู่เสมอ อยู่ที่ว่าเราจะสนใจหรือเพิกเฉยต่อคำเตือนนั้น

น้ำหนักที่เริ่มมากขึ้น เป็นสัญญาณเตือนถึงการกินอยู่ที่ไม่เหมาะสม

ความหมองเม็นกัน เป็นสัญญาณเตือนถึงความสัมพันธ์ที่เริ่มจืดจาง

สัญญาณต่อไปนี่ คือ สัญญาณอันตรายของหน้าที่กำลังจะกัดกินชีวิตคุณ

1. เริ่มชำระขั้นต่ำ (มีหนี้คงค้าง)

ที่จริงสัญญาณอันตรายนี้เป็นสัญญาณชัดเจนมากแล้ว แต่คนส่วนใหญ่มักทำเป็นมองข้าม ไม่เห็นความอันตรายของการจ่ายขั้นต่ำ ทั้งที่การจ่ายหนี้ทั้งก้อนไม่ได้ นั่นก็บอกอยู่แล้วว่า คุณเริ่มแบกภาระหนี้ของตัวเองไม่ไหว

ปัญหาของคนที่เริ่มจ่ายขั้นต่ำก็คือ ภาระดอกเบี้ยที่สูงมาก อย่างกรณีบัตรเครดิต ปัจจุบันคิดดอกเบี้ยอยู่ที่ 20 เปอร์เซ็นต์ต่อปี คิดง่าย ๆ ว่าเป็นหนี้ 100 บาท ต้องจ่ายดอกเบี้ยปีละ 20 บาท

ทีนี้เราลองมาเปรียบเทียบกับ การหาเงินดูบ้าง ถ้าเรานำเงิน 100 บาท ไปออม หรือลงทุน เราจะได้ผลตอบแทนดังนี้

ฝากธนาคาร	1-3 เปอร์เซ็นต์ต่อปี
พันธบัตรหรือหุ้นกู้	3-5 เปอร์เซ็นต์ต่อปี
ลงทุนหุ้น	10 เปอร์เซ็นต์ต่อปี

เห็นแล้วเนี่ย ไหมครับ กว่าจะหาผลตอบแทนเพิ่มขึ้นสักเปอร์เซ็นต์ ต้องแลกมาด้วยความเสี่ยงที่สูงขึ้น แต่กับดอกเบี้ย 20 เปอร์เซ็นต์ เรากับเฉย ๆ ก้มหน้าก้มตาจ่ายได้ โดยไม่รู้ร้อนรู้หนาว

ที่แย่ก็คือ แม้จะมีหนี้คงค้าง แต่คนบางคนก็ยังใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตอย่างต่อเนื่อง (คนที่มีนิสัย Shopaholic มักหยุดใช้จ่ายไม่ได้จริงๆ) จนวันหนึ่งวงเงินเครดิตเต็มทั้งหมด และไม่มีปัญญาจ่าย

จำไว้เลยว่า... MINIMUM PAYMENT = MAXIMUM PAIN หรือ การจ่ายขั้นต่ำ คือ จุดเริ่มต้นของความเจ็บปวดขั้นสูงสุด

ทันทีที่เริ่มจ่ายขั้นต่ำ มีหนี้คงค้าง นั้นเป็นสัญญาณเริ่มต้นของภาวะหนี้สินที่อาจท่วมตัวคุณได้ในไม่ช้า ถ้าหยุดได้ หยุดก่อนนี้ตั้งแต่ตรงนี้ได้ทีสุดเลยครับ

2. อัตราส่วนเงินชำระหนี้ต่อรายได้ เกินกว่า 40 เปอร์เซ็นต์

อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่บอกถึงระดับความเสี่ยงของหนี้ที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องทางการเงิน

วิธีคิดก็ไม่มียอะไรยุ่งยากครับ สมมติ นายจักรพงษ์ มีรายได้เดือนละ 30,000 บาท

มีหนี้ผ่อนคอนโดมิเนียมที่ต้องส่งเดือนละ 10,000 บาท มีหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลที่ต้องส่งเดือนละ 2,500 บาท

ในกรณีนี้ นายจักรพงษ์จะมีอัตราส่วนเงินชำระหนี้ต่อรายได้ เท่ากับ $(10,000 + 2,500) \times 100 / 30,000$ หรือคิดเป็น 41.67 เปอร์เซ็นต์

คนเราถ้ามีอัตราส่วนเงินชำระหนี้ต่อรายได้สูง ก็มักจะสะท้อนออกมาในรูปความขัดสนของการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ก็จะไม่ให้ขัดสนได้อย่างไร ในเมื่อเงินชำระหนี้ก็ไป 40 กว่าเปอร์เซ็นต์แล้ว ไหนจะภาษี (10 เปอร์เซ็นต์) ประกันสังคม (5 เปอร์เซ็นต์) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของบริษัท (5 เปอร์เซ็นต์) ฯลฯ แบบนี้ก็จะเหลือใช้จ่ายทั้งเดือนไม่ถึง 40 เปอร์เซ็นต์ของเงินที่ได้รับมาด้วยซ้ำ

ทันทีที่อัตราส่วนเงินชำระหนี้ต่อรายได้เกิน 40 เปอร์เซ็นต์ คุณควรเริ่มหยุดพักการสร้างหนี้ได้แล้วครับ เพราะถ้าเกินกว่านี้ รับรองได้เลยว่าไม่มีกินแน่

3. กู้ยืมเงินมาส่งค่างวด

กรณีนี้เข้าข่ายหนักหนาสาหัสมากแล้วจริงๆ อาการประมาณว่ามีหนี้มากจนเงินรายได้ไม่พอจ่ายหนี้ แล้วก็เลือกใช้วิธีการกู้เงินจากแหล่งใหม่มาผ่อนส่งหนี้เดิม ส่งผลให้หนี้เก่ารอดตายไปอีกหนึ่งงวด แต่ก็ยังมีหนี้ใหม่เพิ่มมาอีก

ถ้ามาถึงขั้นนี้ แล้วยังไม่หยุดสร้างหนี้ ก็เตรียมเจ็บปวดยาวๆ กันได้เลยครับ

ทั้งสามสัญญาณที่เล่าให้ฟัง คือ อาการเบื้องต้นตามลำดับความเสี่ยงของการมี “หนี้ท่วมหัว” ในอนาคต จงอย่ารอให้ปัญหาร้ายแรงถึงระดับ 3 (กู้มาจ่ายหนี้) แล้วค่อยคิดหาทางแก้

แค่เริ่มจ่ายขั้นต่ำ ก็ควรพึงตระหนักและเริ่มต้นลงมือจัดการกับหนี้อย่างจริงจังได้แล้ว เพราะถ้าชินปล่อยไว้ถึงขั้นต้องกู้มาส่งค่างวด งานนี้หนักชีวิตแน่นอนครับ

“สิ่งแรกที่คุณควรทำเมื่อรู้ว่าตัวเองอยู่ในหลุม ก็คือ จงหยุดขุดหลุมเดี๋ยวนี้”

ผู้ป่วย ทางการเงิน

ถ้าเปรียบนี้เป็นความเจ็บป่วยทางการเงิน เราสามารถแบ่งผู้ป่วยได้เป็น 2 ประเภท นั่นคือ ผู้ป่วยทั่วไป กับผู้ป่วยอาการโคม่า

1) ผู้ป่วยทั่วไป หมายถึง คนที่เป็นนี้ แต่ยังสามารถผ่อนชำระหนี้ทุกก้อนได้ และยังมีเงินเหลือพอกินพอใช้

ผู้ป่วยกลุ่มนี้ถือว่ายังรักษาให้หายได้ง่าย เพราะหัวใจสำคัญของการชำระหนี้ได้ ก็คือ เงินคงเหลือ เมื่อยังบริหารจัดการให้มีเงินคงเหลือทุกเดือนได้ ก็ยังพอไหวที่จะพาตัวเองหลุดออกจากกับดักหนี้ ใช้จ่ายนานธรรมชาติได้ ไม่ต้องใช้ยาแรง

ลองดูตัวอย่างงบการเงินนายจักรพงษ์ ผู้ป่วยทั่วไปกันครับ

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
เงินเดือน	30,000
เงินออม	3,000
ภาษี และประกันสังคม	1,750
ค่าเช่าบ้าน	5,000
ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต	1,500
เงินชำระหนี้บัตรเครดิต/สินเชื่อ (ขั้นต่ำ)	6,000
ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	12,000
คงเหลือ	750

จากตัวอย่าง นายจักรพงษ์มีหนี้ต้องชำระ 6,000 บาท คิดเป็น 20 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอยู่ได้เกณฑ์พอไหว (ต่ำกว่า 40 เปอร์เซ็นต์แบบนี้จะเลือกกัดฟันส่งหนี้ไปเรื่อยๆ จนหมด หรือจะเริ่มนำเงินที่เหลืออันน้อยนิด 750 บาท (รวมถึงลดเงินออมลงหน่อย) ไปโปะชำระหนี้ก็ได้ ... แต่ต้องไม่ลืม “หยุด” ก่อหนี้เพิ่มด้วยนะครับ

2) ผู้ป่วยอาการโคม่า หมายถึง ผู้ป่วยที่มีภาระหนี้มาก จนทำให้เงินไม่พอใช้จ่าย สภาพทางการเงินติดลบ รายรับน้อยกว่ารายจ่ายโดยรวม และมักขาดหลุมสร้างปัญหาให้ตัวเองด้วยการสร้างหนี้เพิ่ม กู้หนี้ใหม่ไปใช้หนี้เก่า

ผู้ป่วยกลุ่มนี้มีปัญหาไม่ใช่เฉพาะสุขภาพทางการเงินเท่านั้น แต่ปัญหาได้ลุกลามไปถึงสุขภาพกายและสุขภาพจิตเข้าให้แล้ว แบบนี้ยาวนานสามัญใช้ไม่ได้ครับ ต้องใช้ยาแรงสถานเดียว

ลองมาดูตัวอย่างงบการเงินนายสมชาย ผู้ป่วยอาการโคม่ากัน

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
เงินเดือน	30,000
เงินออม	0
ภาษี และประกันสังคม	1,750
ค่าผ่อนบ้าน	12,000
ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต	2,500
เงินชำระหนี้บัตรเครดิต/สินเชื่อ (ขั้นต่ำ)	10,000
ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	8,000
คงเหลือ	-4,250

คำถามมีอยู่ว่า สถานการณ์ที่เงินไม่พอใช้ตั้งงบการเงินข้างต้น นายสมชายจะหาเงินอีก 4,250 บาทมาจากไหน ถ้าไม่มีเงินเก็บอยู่เลย ก็แน่นอนว่าต้อง “กู้”

คำถามคือ เมื่อกู้แล้วจะเป็นอย่างไร?

แน่นอนว่าวงจรมันก็ซ้ำเดิม เมื่อกู้ก็ต้องจ่ายเงิน ชองเงินผ่อนหนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อก็ต้องใหญ่ขึ้น และเดือนหน้าก็ต้องติดลบหนักขึ้นไปอีก แล้วที่นี้แกยังง

การเลือกวิธีกู้เงินมาชำระหนี้ ไม่ต่างอะไรกับการชุดหลุมฝังตัวเองให้ใหญ่ขึ้น และทำให้ป็นขึ้นมาจากหลุมได้ยากขึ้นเรื่อยๆ

แต่อย่าเพิ่งวิตกกังวลเกินไป ในโลกทางการเงินนั้น คนใช้อาการโคม่าสามารถรักษาให้หายขาดได้ หากได้รับการเยียวยาด้วยความรู้ทางการเงินที่ถูกต้อง ในทางกลับกัน คนไข้ทั่วไปที่ดูแลตัวเองไม่ดี ปล่อยให้ตัวเองเจ็บป่วยเรื้อรัง วันหนึ่งคุณก็มีสิทธิแวะเวียนเข้าไปนอนในห้องไอซียูได้เหมือนกัน

คำถามท้ายบท: ตอนนี้คุณเป็นคนไข้ประเภทไหนครับ?

ปัญหาเรื่องเงิน... ต้องแก้ด้วย ความรู้ทางการเงิน

ก่อนที่จะคุยกันถึงเรื่องวิธีการแก้ปัญหาหนี้ หรือ ปลดหนี้ ผมอยากพูดถึงประเด็นหนึ่งสักหน่อย นั่นคือ “วิธีคิด” ที่ถูกต้อง

วิธีคิดที่ว่านี้มีอยู่ด้วยกัน 2 เรื่องด้วยกัน คือ 1) ความคิดที่จะเอาชนะเจ้าหนี้ด้วยข้อกฎหมาย และ 2) ความคิดजनजनของคนที่เป็นหนี้

ในตอนนีขอคุยเรื่องแรกกันก่อน ...

ต้องยอมรับว่าในปัจจุบันมีองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรบางแห่ง รวมไปถึงวิทยาการทางการเงินบางคน พยายามสอนและแนะนำคนที่เป็นหนี้ ให้ใช้ข้อกฎหมายเล่นงานและต่อสู้กับเจ้าหนี้

เรื่องอายุความของหนี้บ้างละ เรื่องสัญญาที่ไม่เป็นธรรมบ้างละ บางที่ถึงกับสอนให้เล่นงานเจ้าหนี้เลยทีเดียว

ที่จริงจะว่าไป การใช้วิธีการข้างต้นนั้นสามารถทำได้และไม่มีอะไรผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการกับการติดตามทวงถามที่ระรานชีวิตประจำวันของเราอย่างน่าเกลียด รวมไปถึงการคิดดอกเบี้ยนั้นนอกระบบที่เอาเปรียบกันอย่างแสนสาหัส

แต่สิ่งที่ผมพบเห็นจากการเป็นโค้ชการเงินมา 8 ปีก็คือ คนที่เลือกใช้กฎหมายเพียงอย่างเดียวจัดการกับหนี้ นั้น มักไม่ฉลาดเรื่องเงินขึ้นเลย

บางคนปลดหนี้ได้แล้วก็กลับไปเป็นหนี้อีก แคมคราวนี้ทำเป็นเก่งเสียด้วย เพราะคิดว่ารู้กฎหมาย

ที่แยคือ บางคนถึงขั้นแหงกับ “หนี้” ไปเลย ไม่กล้าเป็นหนี้อีก

ที่เป็นเช่นนี้เพราะการเป็นหนี้ที่ผ่านมานั้น ไม่ได้ทำให้เขาเข้าใจเลยว่า “หนี้” มันมีทั้งหนี้รวยและหนี้จน และสิ่งที่ทำร้ายเขานั้น มีแต่หนี้จนเท่านั้น

หนี้จนคือตัวการที่ทำให้เขาจนลง ส่วนหนี้รวย คือ เครื่องมือที่จะทำให้เขารวยขึ้น

นี่คือ ความโชคร้ายของคนพยายามใช้กฎหมายเพียงอย่างเดียวในการจัดการกับปัญหาหนี้สิน

สิ่งหนึ่งที่รู้สึกได้เลยก็คือ องค์กรและวิทยากรเหล่านี้มักชี้้นำให้คนรู้สึกว่าสถาบันการเงิน รวมไปถึงเครดิตบูโรเป็นผู้ร้าย ลูกหนี้เป็นฝ่ายถูกเอาเปรียบและจำเป็นต้องต่อสู้เพื่อความถูกต้อง

ถ้าเป็นไปได้ ผมอยากให้เรานึกถึงวันที่เข้าไปติดต่อขอกู้เงินจากสถาบันการเงินดูอีกสักที วันนั้นไม่มีใครบังคับให้เราไปกู้เงินเขานะครับ แล้วก็เชื่อว่าสถาบันการเงินไม่แฉงเงื่อนไข สัญญาเขาก็มีให้อ่าน เราก็อ่านไม่รู้ไม่เข้าใจไม่ต้องเจออะไรบ้าง แล้วทำไมพอจ่ายไม่ได้ จ่ายไม่ไหว เรากลับเห็นแก่ตัว โทษว่าเป็นความผิดของคนอื่นไปเสียหมด

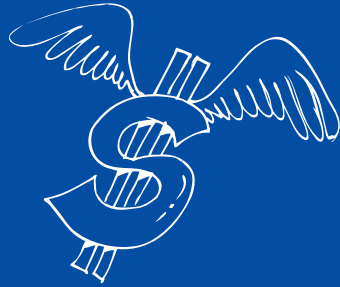
ต้องบอกเลยว่า สมัยที่เป็นหนี้ผมเองก็เคยคิดแบบนี้ ธนาคารมันเลว คิดดอกเบี้ยวแพง เอาเปรียบ ครั้งหนึ่งผมเคยคิดจะหนีจนหมดอายุความ แต่ก็มานั่งถามตัวเองว่าหนีแล้วยังไง ขาดอายุความแล้ว แต่ก็ยังมีบาปกรรมติดตัว ทำกับใครไว้อย่างไร วันหนึ่งเราก็ต้องถูกรุกรมตามทันในแบบเดียวกัน

โชคดีที่ผมเลือกไม่หนี แล้วหันหน้าสู้กับปัญหา ... (ถึงวันนี้ก็ยังรู้สึกว่าคุณโชคดี)

ความรับผิดชอบทางการเงิน (Money Responsibility) คือ เสาหลักสำคัญในการประสบความสำเร็จทางการเงิน ทุกครั้งที่เกิดปัญหาทางการเงิน จงรับผิดชอบต่อปัญหานั้นด้วยความภาคภูมิใจ ปัญหามันเกิดขึ้น เพราะความไม่รู้ ไม่เข้าใจ และอาจรวมไปถึงความไม่ใส่ใจในอดีต

อย่าโทษคนอื่น เพราะการโทษคนอื่น คือ การปิดโอกาสเรียนรู้ที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้น

กฎหมายอาจช่วยทำให้ความยุติธรรมเกิดขึ้นได้ แต่การใช้กฎหมายเพียงอย่างเดียว แก้ไขปัญหาทางการเงิน อาจไม่ทำให้คุณเก่งและฉลาดเรื่องเงินมากขึ้น และนั่นอาจส่งผลต่อความสำเร็จทางการเงินของคุณในระยะยาว ปัญหาการเงิน ก็ต้องแก้ด้วยความรู้ทางการเงินครับ

จนเงินได้ แต่ อย่าจนความคิด

วิธีคิดผิดๆ เรื่องที่สองที่ต้องคุยกันก่อนเข้าสู่วิธีการ ก็คือ ความคิดจนๆ ของคนเป็น
หนี้

ความคิดจนๆ หน้าตาเป็นยังไง ...

ความคิดจนๆ ก็คือ ความคิดที่อดมไปด้วยข้ออ้างต่างๆ นานา ที่จะทำให้ชีวิตของคุณ
ไม่ดีขึ้น

ผมเชื่อเสมอว่า “คนจนเงิน จนไม่นาน แต่คนที่จนความคิด รวยไม่เป็นอย่างแน่นอน”

ผมเคยลงพื้นที่ช่วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนึ่ง ไปให้ความรู้เกี่ยวกับหนี้และ
วิธีการปลดหนี้ให้กับหมู่บ้านหนึ่ง ในโครงการ “คนไทยชนะหนี้”

เริ่มต้นการพูดคุยมีผู้เข้าฟังเป็นร้อย นิ่งฟังไปฟังมา ชาวบ้านกลุ่มหนึ่งอดรนทนไม่ได้ ยกมือขึ้นแล้วโผล่ออกมากลางวงสนทนาว่า ...

“ไม่ต้องมาสอนหรือเรื่องวิธีปลดหนี้หะ เอาเงินมาให้ก็พอ แต่ละบ้านก็เป็นหนี้กันคนละ 6-7 แสน มีเงินให้เราทุกคน เราก็อายเป็นหนี้กันหมดแล้ว”

คำถาม คือ คนร้อยคน เป็นหนี้กันคนละ 7 แสน คิดเป็นมูลหนี้รวมก็ 70 ล้าน (อ่านอีกครั้งครับ “เจ็ดสิบล้าน”) และนี่แค่หมู่บ้านเดียว ถ้าคนคิดอย่างนี้กันหมด จะแก้ปัญหานี้สินให้คนไทยทั่วประเทศ เราต้องใช้เงินเท่าไรกันครับ

หรือไม่ต้องให้ก็ได้ แค่เป็น Soft Loan หรือเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ก็ไม่รู้อะไรมาจากไหนได้มากขนาดนั้น

ปัญหาของตัวเอง คิดง่ายๆให้ใครก็ได้เข้ามาช่วย ที่แม่และดูจะเป็นปัญหาที่สั่งสมหมักหมมอยู่ในบ้านเราก็คือ ไม่ใช่แค่หมู่บ้านเดียวที่ผมเจอคนแนวคิดแบบนี้

สิ่งที่ผมพยายามทำในวันนั้นก็คือ พยายามเล่าให้ฟังว่า “วินัยและความรู้ทางการเงิน” จะช่วยให้พวกเขาหลุดพ้นจากปัญหาได้อย่างไร

ได้ผลครับ ...

ตอนเริ่มต้นสัมมนามีชาวบ้านนับร้อยคน คุยไปสักพักเหลือคนนั่งฟังผมอยู่แค่ 4 คน

ที่ประทับใจมากที่สุดคือ 4 คนที่อดทนฟังจนจบ ผ่านไป 1 ปี พวกเขามีหนี้ลดลง มีสภาพคล่องทางการเงินดีขึ้น มีเงินเหลือเก็บ มีอาชีพที่มั่นคง

นี่คือ พลังของความรู้ทางการเงิน หนึ่งในทักษะสำคัญของชีวิตที่คนไทยขาด และเป็นต้นเหตุนำไปสู่ปัญหาทางการเงินต่างๆมากมาย

(เรื่องราวของทั้ง 4 ครอบครัว เราจะคุยกันในตอนท้ายของหนังสือเล่มนี้)

ความคิดจนๆเป็นต้นเหตุของการงอมืองอเท้ารอคอยความช่วยเหลือ ใครจะไปช่วย
คุณได้ ถ้าคุณไม่ช่วยเหลือตัวเอง

จำเอาไว้ “ความคิดจนๆ ไม่เคยสร้างคนให้รวย”

YOU ARE WHAT YOU THINK – คุณคิดอะไร คุณก็จะเป็นได้แค่นั้น

ปลดหนี้

5 ขั้นตอน

อาร์มภบทกันอยู่นาน ถึงตอนนี้ได้เวลาที่ทุกท่านรอคอย ถ้าพร้อมแล้วมาปลดหนี้กันครับ

แนวทางการปลดหนี้เบื้องต้นนี้มีอยู่ด้วยกัน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. หยุดก่อหนี้เงิน !

ทันทีที่รู้ตัวว่า กำลังตกอยู่ในหลุม สิ่งแรกที่คุณควรทำ คือ อะไร?

.... แน่แน่นอน ก็ต้อง “หยุด” ทำให้หลุมมันลึกลงอีกไป จริงมั๊ย

“จ่ายขั้นต่ำ - เงินชำระหนี้ต่อรายได้เกิน 40% - เริ่มกู้ชำระเงินกู” ทั้งหมดนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นสัญญาณที่บ่งบอกว่า คุณกำลังขุดหลุมฝังตัวเองอยู่ทั้งสิ้น และคุณไม่มีทางชำระหนี้ได้หมด หากยังคงขยันก่อหนี้เพิ่มอยู่ตลอดเวลา

ขั้นตอนนี้อาจฟังดูเหมือนไม่ยาก แต่ในความเป็นจริงแล้ว การตัดสินใจ “หยุด” ที่ว่านี้ ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย สำหรับคนที่เสพติดการเป็นหนี้ไปแล้ว

อย่างไรที่เรียกว่า “เสพติด” การเป็นหนี้ ดูง่ายๆ ครับ ลองสังเกตเวลาที่เงินไม่พอใช้ดูสิว่า สมองคุณคิดอะไร?

ถ้าทุกครั้งที่เงินไม่พอใช้ แล้วคุณตั้งคำถามกับตัวเองว่า “จะกู้ใครดี” หรือ “จะยืมใครดี”

นั่นแหละ คือ *การเสพติดหนี้*

ถ้าอยากแก้ปัญหานี้เพื่อมุ่งหน้าสู่อิสรภาพทางการเงิน จงหยุดก่อหนี้จน แม้เงินจะมีไม่พอใช้ เราก็จะคิดหาวิธีอื่น ที่ไม่ใช่การก่อหนี้

เปลี่ยนวิธีคิดเสียใหม่ ถ้าหยุดก่อได้ ... ก็ชนะหนี้ได้ครับ

2. ตรวจสอบหนี้ค้ำค้างทั้งหมด

การแก้ปัญหาทุกอย่างในโลก เริ่มต้นที่การยอมรับความจริง

หลายคนเวลามีหนี้เยอะ มักทิ้งปัญหาซุกไว้ใต้พรม ทำเป็นลืม ทำเป็นไม่สนใจ บางคนหนักถึงขั้นไม่ยอมเปิดของจดหมายจากสถาบันการเงินเลยทีเดียว

เราไม่มีทางแก้ปัญหาใดในโลกได้ ถ้าเราไม่รู้ว่าจะไร คือ “ข้อเท็จจริง”

เริ่มต้นตรวจสอบรายการหนี้ที่มีทั้งหมด กรอกมันลงไปในตาราง ดังรูปเลยครับ

รายการหนี้ (Debt Items)	หนี้คงเหลือ (Outstanding Balance)	อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate)	ยอดชำระขั้นต่ำ (Minimum Payment)
บัตรเครดิต A	30,000	20%	3,000
บัตรเครดิต B	50,000	20%	5,000
สินเชื่อส่วนบุคคล C	75,000	24%	3,000
สินเชื่อส่วนบุคคล D	45,000	24%	1,800

3. หาทางนำเงินก้อนมาโปะหนี้

เมื่อรู้แล้วว่าตัวเองเป็นหนี้เท่าไร และเป็นหนี้ที่ไหนบ้างแล้ว เรามาเริ่มต้นมองหาหนทางชำระหนี้กันครับ

แนวทางแรก คือ มองหาเงินก้อนเพื่อมาโปะ หรือปิดหนี้ให้หมดไป โดยลองสำรวจดูสิว่า ตัวคุณมีโอกาสที่จะได้รับเงินก้อนเข้ามาในช่วงอนาคตอันใกล้นี้หรือไม่ อาทิ เงินค่าจ้างพิเศษ คอมมิชชั่น โบนัส ฯลฯ ถ้ามีให้วางแผนกันเงินก้อนนี้บางส่วนเพื่อไว้สำหรับชำระหนี้

หรือคุณอาจมีข้าวของเครื่องใช้ รวมไปถึงทรัพย์สินบางอย่างที่แปลงเป็นเงินได้ ก็อาจนำไปขายบางส่วน เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ด้วยก็เป็นได้

คุณจะใช้วิธีการใดก็สุดแท้แต่ เมื่อได้เงินก้อนมาแล้ว ก็ให้เลือกชำระหรือปิดกับหนี้ที่มีดอกเบี้ยสูงสุดก่อนเป็นลำดับแรก ถ้ามีดอกเบี้ยสูงสุดเท่ากันสองรายการ ให้เลือกนำเงินไปปิดหนี้ที่มีวงเงินเหลือน้อยกว่าก่อน

เช่น สมมติคุณได้รับโบนัส 60,000 บาท ก็อาจตัดเงินไว้ 45,000 บาท เพื่อปิดชำระหนี้สินเชื่อส่วนบุคคล D ออกไป

[สินเชื่อส่วนบุคคล C และ D อัตราดอกเบี้ย 24 เปอร์เซ็นต์เท่ากัน แต่ D มีหนี้คงเหลือน้อยกว่า]

หลักการสำคัญในการนำเงินก้อนมาโปะหนี้ ก็คือ

- 3.1 ต้องปิดหนี้ที่ละรายการ อย่างกระจายเงินใส่หนี้หลายๆก้อน เพราะนั่นจะทำให้จำนวนรายการหนี้ไม่ได้ลดลง และเป็นภาระกับเราอยู่ดี
- 3.2 นำเงินก้อนไปจ่ายเฉพาะหนี้ที่ลดต้นลดดอกก่อน หนี้ที่อัตราดอกเบี้ยคงที่ อย่างเช่น หนี้กู้ซื้อรถยนต์ มีการคิดดอกเบี้ยล่วงหน้าไปเ็นยอดผ่อนอยู่แล้ว ดังนั้นถ้ายังมีหนี้อื่นๆ ให้จ่ายหนี้อื่นที่ลดต้นลดดอกก่อน
- 3.3 มีบางคนเลือกปิดหนี้บัตรเครดิต A ก่อน เพราะจำนวนเงินที่เป็นหนี้เหลือน้อยที่สุด เพราะต้องการลดจำนวนเจ้าหนี้ลง เพื่อลดปัญหา ลดการติดตาม ถ้ามองในมุมนี้ ก็ไม่ได้ถือว่าผิดกติกาแต่อย่างใดครับ

4. รวมหนี้เพื่อผ่อนชำระเป็นก้อนเดียว

วิธีการนี้ใช้หลักการรีไฟแนนซ์ หรือทำสัญญากู้ใหม่ โดยการนำหนี้หลายๆก้อนที่ยังค้างชำระมารวมเป็นก้อนเดียว (Debt Consolidation)

หลักการสำคัญของวิธีการนี้ก็คือ

- 1) อัตราดอกเบี้ยที่รีไฟแนนซ์ใหม่จะต้องต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเดิม
- 2) จำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระต่อเดือนจะต้องต่ำลง เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับตัวเราเอง

ลูกหนี้จำนวนไม่น้อยมองข้ามเรื่องสำคัญนี้ เวลาถูกติดตามทวงถามมากๆ ก็คิดแต่ว่าหาเงินมาให้ได้ก่อน ดอกเบี้ยเท่าไรห่วยกว่ากัน ขอให้มันผ่านไปอีกเดือนก็พอ

ยิ่งมักง่าย ยิ่งขวยง่าย บางคนจากที่เดิมเป็นหนี้บัตรเครดิต ดอกเบี้ย 20 เปอร์เซ็นต์ ต่อปี รุนหาที่ไปกู้เงินนอกระบบ ดอกเบี้ยร้อยละ 10-20 ต่อเดือน (ประมาณ 120-

240% ต่อปี) ซึ่งจะว่าไปมันก็เรียกว่าเป็นการรีไฟแนนซ์ได้เหมือนกัน แต่มันเป็นการรีไฟแนนซ์ที่ทำให้เชือกที่รัดคอเราอยู่แล้ว ยิ่งมัดแน่นเข้าไปอีก หมดลมหายใจได้เร็วขึ้นอีก

ก่อนรีไฟแนนซ์ หาเงินกู้มาใช้หนี้ ตั้งสติให้ดี จำหลัก 2 ข้อข้างต้นไว้นะครับ

จากตัวอย่างเดิมที่คุยกันก่อนหน้านี้ สมมติว่าจะเราทำเรื่องรวมหนี้บัตรเครดิต A (30,000 บาท) และหนี้บัตรเครดิต B (50,000) โดยการรีไฟแนนซ์ใหม่เป็นหนี้สินเชื่อส่วนบุคคล X เป็นเงินรวมทั้งสิ้น 80,000 บาท ที่อัตราดอกเบี้ย 12% ต่อปี ระยะเวลาผ่อนชำระ 2 ปี (หรือ 24 เดือน)

ลักษณะดังกล่าว ก็คือ การกู้เงินจากสถาบันการเงิน X ไปปิดหนี้บัตรเครดิต A และ B ให้หมด แล้วเหลือหนี้เฉพาะกับสถาบันการเงิน X เพียงแห่งเดียว

โดยหนี้ 80,000 บาท กับสถาบันการเงิน X นั้น ทำให้เราเหลือภาระในการผ่อนต่อเดือนเพียง 3,765 บาท จากเดิมที่ต้องส่งหนี้บัตรเครดิตสองใบรวมกัน 8,000 บาทต่อเดือน ช่วยให้มีสภาพคล่องเหลือกับอีกเกือบๆห้าพันบาทเลยทีเดียว

รายการหนี้	หนี้คงเหลือ	อัตราดอกเบี้ย	ยอดชำระขั้นต่ำ	หนี้เป็นก้อนเดียวที่ 12% ต่อปี
บัตรเครดิต A	30,000	20%	3,000	3,765 บาท
บัตรเครดิต B	50,000	20%	5,000	
สินเชื่อ C	75,000	24%	3,000	
สินเชื่อ D	45,000	24%	1,800	

ข้อควรระวังของการใช้วิธีรวมหนี้เป็นก้อนเดียวก็คือ หลายครั้งที่ปลดหนี้บัตรเครดิตหรือสินเชื่อเดิมไปได้ จะกลับไปสู่การใช้จ่ายตามนิสสัยเดิมอีก และนั่นทำให้ปัญหาหนี้ย้อนกลับมาอีกครั้ง ไม่ต่างอะไรกับคนที่พยายามลดความอ้วน ที่พอลดได้นิดได้หน่อยก็กลับมากินจุ แล้วก็อ้วนเหมือนเดิมหรือมากกว่าเดิม

5. วางแผนชำระหนี้คืนด้วยเงินคงเหลือ

ถ้าเงินก่อนก็ไม่มี แกรมรีไฟแนนซ์ก็ไม่ได้ ก็ต้องมาวางแผนชำระหนี้ด้วยเงินคงเหลือของตัวเองกันครับ

หลักคิดของวิธีการนี้ คือ ทอยยปิดหนี้ทีละรายการด้วยเงินคงเหลือในแต่ละเดือน

ด้วยวิธีการนี้จะทำให้หนี้หมดเร็วขึ้น เพราะเงินส่วนเพิ่มที่เรานำไปชำระหนี้ (ส่วนที่เกินจากขั้นต่ำ) จะถูกนำไปตัดเงินต้น และทำให้หมดหนี้เร็วขึ้น

วิธีการที่ไม่มีอะไรยุ่งยาก เริ่มต้นจากการจัดลำดับหนี้ที่ต้องชำระให้หมด ด้วยการนำยอดหนี้คงค้างตั้ง ทารด้วยยอดเรียกชำระขั้นต่ำ ผลลัพธ์ของหนี้รายการใดต่ำกว่า ก็ให้ปิดหนี้รายการนั้นๆ ก่อน

ถ้าอัตราส่วนที่คำนวณได้เท่ากัน ให้เลือกปิดหนี้รายการที่วงเงินคงเหลือต่ำสุดก่อน ลองดูตัวอย่างกันครับ

รายการหนี้	หนี้คงเหลือ	อัตราดอกเบี้ย	ยอดชำระขั้นต่ำ	อัตราส่วน	ลำดับการปลดหนี้
บัตรเครดิต A	30,000	20%	3,000	10	1*
บัตรเครดิต B	50,000	20%	5,000	10	2
สินเชื่อ C	75,000	24%	3,000	25	4
สินเชื่อ D	45,000	24%	1,800	25	3

จากตารางจะเห็นว่า หนี้บัตรเครดิต A และ B คำนวณได้อัตราส่วนเท่ากัน คือ 10 แต่บัตรเครดิต A มีหนี้คงเหลือน้อยกว่า B ดังนั้นเราจึงเลือกที่จะวางแผนปิดหนี้บัตรเครดิต A เป็นลำดับแรก

เมื่อจัดลำดับเรียบร้อยแล้ว ทีนี้ก็มาถึงแผนการชำระเงิน

สำหรับหนี้ลำดับที่ 1 หรือบัตรเครดิต A นั้น ให้เราจ่ายขั้นต่ำ 3,000 บาท บวกด้วยเงินคงเหลือที่เราพอจะจ่ายเพิ่มได้เข้าไป เช่น หากเรามีเงินเหลือทุกเดือนๆ ละ 1,000 บาท ก็ให้จ่ายบัตรเครดิต A เพิ่มเข้าไปอีก 1,000 บาทจากขั้นต่ำทุกๆ เดือน

ส่วนหนี้ลำดับที่ 2-4 ให้เราจ่ายเฉพาะขั้นต่ำตามที่สถาบันการเงินเรียกเก็บมาก็พอ

ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนหนี้บัตรเครดิต A ในลำดับที่ 1 ปิดหนี้ได้หมด ก็ให้นำเงินส่วนเพิ่ม 1,000 บาท มาเติมในหนี้บัตรเครดิต B ซึ่งเป็นลำดับที่ 2 ต่อไป หรืออาจเพิ่มจำนวนเงินก็ได้ (หนี้บัตรเครดิต A ปิดไปแล้วน่าจะมีสภาพคล่องเพิ่มขึ้น) ก็จะทำให้หนี้หมดไวขึ้น

แล้วถ้าแต่ละเดือน ฉันไม่มีเงินคงเหลือเลยหละ แต่จ่ายขั้นต่ำอย่างเดียวยังแทบจะไม่ไหว ฉันจะอย่างไร?

ถ้าไม่มีเงินคงเหลือ หรือจ่ายขั้นต่ำก็ยังไม่ไหว แสดงว่าคุณเป็นคนใช้อาการโคม่าครับ

ต้องยาแรงเท่านั้น ถึงจะเอาอยู่ ...

ปลดหนี้ ด้วยยาแรง

ตอนที่แล้วเราพูดถึงถึงวิธีการปลดหนี้เบื้องต้น สำหรับคนใช้ทั่วไปที่ยังพอมีสภาพคล่อง จ่ายขั้นต่ำแล้วยังพอมีเงินเหลือ

ในตอนนี้เราจะมาพูดถึงคนที่แม้แต่ขั้นต่ำก็ยังจ่ายไม่ไหวกันครับ

สิ่งแรกที่ต้องบอกก่อนก็คือ ทำใจไว้บ้างก็ดีครับ เพราะสถานะทางการเงินของคุณถือได้ว่าหนักหนาเอาการ เรื่องปลดหนี้ให้หมดนั้นทำได้ แต่อาจต้องใช้เวลานานพอสมควร และอาจต้องเลยเถิดไปถึงขั้นเสียเครดิตทางการเงินไปชั่วระยะเวลาหนึ่งเลยทีเดียว

ที่จริงแล้วสำหรับคนที่แม้แต่ขั้นต่ำก็ยังจ่ายไม่ไหว ทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาหนี้ ก็คือ การหารายได้เพิ่ม เพื่อนำเงินมาชำระหนี้

อ่านให้ตื่นนะครับ ผมเขียนว่า “หารายได้เพิ่ม” ไม่ใช่หาเงินมาเพิ่ม เพราะฉะนั้นการกู้เพื่อให้ได้เงินมาจ่ายหนี้ ไม่ใช่ทางออกที่ผมแนะนำ

เพิ่มเงินได้ แต่ต้องไม่เพิ่มหนี้ ...

แต่ถ้ายังคิดไม่ออกว่าจะหารายได้เพิ่มยังไง เพราะติดขัดและจนหนทางไปเสียหมด ต่อไปนี้ คือ วิธีการปลดหนี้ด้วยยาแรงครับ

- 1) พุดคุยประนอมหนี้กับสถาบันการเงิน
- 2) ถอนเงินสะสมหรือเงินเกษียณออกมาชำระหนี้ (อาทิ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หุ้นสหกรณ์ออมทรัพย์ ฯลฯ)
- 3) ขายหนี้รายการใหญ่ เช่น บ้าน หรือรถยนต์ ออกไป
- 4) เอาบ้านกลับไปจำนองเพื่อชำระหนี้
- 5) หยุดชำระหนี้ชั่วคราว และทยอยจ่ายหนี้คืน

อ่านทีละข้อแล้วรู้สึกหนักหนาสาหัสไหมครับ

ทางเลือกแรกเป็นทางเลือกที่ง่ายและตรงไปตรงมา เพราะมันก็คือการเดินทาง เข้าไปคุยกับเจ้าหนี้ เพื่อขอลดดอกเบี้ย ยืดระยะเวลาจ่าย ปรับสัญญาใหม่ หรืออะไรก็ได้ตามแต่จะตกลงกัน

แม้จะเป็นทางเลือกที่ง่ายและตรงไปตรงมา แต่คนส่วนใหญ่กับไม่เลือกวิธีการนี้ ด้วยเหตุกลัวว่าจะเสียเครดิต (และเสียหน้า) แล้วก็คิดหาวิธีกันเอง ด้วยการปิดบังความจริง ซุกปัญหาไว้ใต้พรม และกุม่าจ่ายหนี้

จากปัญหาเล็กๆที่พอแก้ไขได้ ก็เลยกลายเป็นปัญหาใหญ่โต

คุยได้คุยก่อนเลยครับ ลองปรึกษาสถาบันการเงินดูว่ามีทางช่วยเหลือเราอย่างไรบ้าง อย่าปล่อยให้หนี้มันจนแก่ยาก แล้วค่อยเข้าไปคุย ในมุมมองของผม ทางตรงคือทางแก้ปัญหาลัดที่ลัดที่สุดแล้วครับ

ถ้าคุยกับสถาบันการเงินแล้วไม่ได้ผล ก็คงต้องหันมามองทรัพย์สินที่มีอยู่ อย่างเช่น การนำเงินสะสมมาใช้หนี้ ซึ่งอาจเป็นวิธีการที่ค่อนข้างเจ็บปวด ยิ่งเป็นเงินเก็บไว้กิน

ยามเกษียณ ยิ่งทำให้สะท้อนต่อความรู้สึกพอสมควร แต่อย่างน้อยมันก็เป็น การเพิ่มเงิน โดยไม่เพิ่มหนี้ และช่วยบรรเทาปัญหาหนี้ให้เบาบางลงได้ คิดเสียว่าแก้ปัญหามาให้จบก่อน แล้วค่อยหาเงินใหม่ครับ

กรณีของการนำบ้านปลอดภาระกลับเข้าไปจดจำนอง ก็เสมือนกับการรีไฟแนนซ์รวมหนี้เป็นก้อนเดียวนั้นแหละ ประเด็นที่ต้องระวังก็ไม่ต่างกัน

น้องคนหนึ่งเคยมาขอคำปรึกษาผม เธอเป็นหนี้จำนวนมาก จนต้องขอความช่วยเหลือจากครอบครัว คุณพ่อเธอตัดสินใจเอาบ้านกลับเจ้าไปจำนองกับธนาคาร เพื่อนำเงินมาช่วยปลดหนี้ให้ลูก

โชคร้ายที่พ่อปลดหนี้ได้ เธอกลับไม่มีนิสัยเสพติดการใช้จ่ายเหมือนเดิม สุดท้ายคุณพ่อที่เป็นข้าราชการบำนาญต้องมานั่งส่งหนี้บ้านที่เอาไปจดจำนองให้ลูกสาว นี่คือนิสัยของคนที่ไม่ได้แก้ไขปัญหาคด้วยตัวเอง เธอจึงไม่มีความฉลาดทางการเงินใดๆ เพิ่มขึ้นมาเลย และทำเรื่องผิดพลาดในครั้งที่สอง

ส่วนหนี้รายการใหญ่อย่างบ้านหรือรถยนต์ ถ้าไม่ไหวจริงๆ ก็ขายเพื่อลดหนี้ และนำเงินส่วนต่าง (ถ้ามี) มาใช้ประโยชน์ดีกว่าครับ

ผมเองตอนประสบปัญหาหนัก ก็ขายบ้านหลังใหญ่ มาซื้อบ้านหลังเล็กลง ช่วยลดภาระได้เยอะ แถมยังมีเงินเหลือตั้งหลักอีกเป็นแสน

ประเด็นสำคัญเพียงประเด็นเดียวสำหรับวิธีการนี้ ก็คือ ต้องจมให้เป็น ครับ เรือจะล่มทิ้งของหนักๆออกไป เรือก็ยิ่งแล่นไปได้ แต่ถ้าชิ้นแบกของหนักต่อไปอีก เรือเรานั้นแหละจะจมไปด้วย

สุดท้ายท้ายสุด ถ้าหากคุยกับเจ้าหนี้แล้วไม่ได้ผล ทรัพย์สินตัวเองก็ไม่มี ขายหนี้รายการใหญ่ไปแล้วก็ไม่ดีขึ้น พ่อแม่ก็ช่วยอะไรไม่ได้

ก็ต้องกลับมาที่ลัทธิธรรมที่ว่า “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” ครับ

คุณอาจต้องยอมเสียเครดิตทางการเงิน ด้วยการผัดนัดชำระชั่วคราว เดี่ยวก่อน! ผมไม่ได้บอกให้หนีหนี้นะ เพียงแต่หยุดชำระเพื่อสะสมเงินทยอยคืนเจ้าหนี้ไปที่ละรายต่างหาก

รายการหนี้ (Debt Items)	หนี้คงเหลือ (Outstanding Balance)	อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate)	ยอดชำระขั้นต่ำ (Minimum Payment)
บัตรเครดิต A	30,000	20%	3,000
บัตรเครดิต B	50,000	20%	5,000
สินเชื่อ C	75,000	24%	3,000
สินเชื่อ D	45,000	24%	1,800

จากรายการหนี้ข้างต้น นายจักรพงษ์มีภาระขั้นต่ำที่ต้องจ่ายเดือนละ 12,800 บาท คำถามคือ ถ้าหักกินอยู่แล้วเดือนๆหนึ่ง นายจักรพงษ์มีเงินเหลืออยู่แค่ 6,000 บาท นายจักรพงษ์จะชำระคืนหนี้ยังไง

ถ้าเอาเงิน 6,000 บาท ไปกระจายจ่ายบัตรโน้นทีบัตรนี้ที เดือนนี้ชำระรายการนี้ เดือนหน้าชำระรายการนั้น อย่างนี้ไม่จบนะครับ

วิธีการที่แสนปวดใจ แต่แก้ปัญหาได้จริง ก็คือ หยุดชำระหนี้ชั่วคราว เก็บสะสมเงินเดือนละ 6,000 บาทไว้ แล้วค่อยทยอยใช้คืนทั้งหมดทีละรายการ หรือจังหวะที่มีเงินก่อนเข้ามา ก็รีบดำเนินการปิดหนี้ให้หมดไปเสีย

ในหลายกรณีผมพบว่า เมื่อเราแสดงเจตจำนงที่จะชำระหนี้คืน (ในขั้นตอนนี้ไม่ต้องหนีนะครับ รับผิดชอบและเจรจาทุกครั้งทีสถาบันการเงินติดต่อมา) ท้ายที่สุดทางสถาบันการเงิน ก็มักจะมีส่วนลดดอกเบี้ยให้ และเปิดโอกาสให้มีการเจรจากัน

ทำอย่างนี้ ฉันก็ต้องเสียเครดิตนะสิ

โถ ... ที่ตอนกู่ไม่คิด ตอนนี้จะมากังวล เครดิตเสียไป ก็เรียกกลับคืนมาได้ครับ ถ้าเราเคลียร์หนี้ทั้งหมดได้ แต่การยืมจ่ายแบบเบี้ยหัวแตก นอกจากหนี้จะไม่ลดแล้ว ยังเพิ่มปมปัญหาให้แก้ไขยากยิ่งขึ้นไปอีก

ผมเองก็เคยเสียเครดิตทางการเงิน แต่พอจ่ายหมด ทุกอย่างก็กลับคืนสู่สภาวะปกติ กู้สินเชื่อบ้านการเงินได้เหมือนเดิม

ขอให้หนี้หมดเถอะ เรื่องอื่นไม่มีอะไรยากแล้ว

เป็นหนี้ก็ รวยได้

ช่วงเวลาเจ็ดปีแรกที่อดทนกัดฟันแก้ไขปัญหานี้ ผมพบว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเอาชนะหนี้ ไม่ใช่เรื่องของเงิน แต่เป็นเรื่องของ “ความหวัง” และ “กำลังใจ”

ช่วงเวลาอันแสนเจ็บปวดนั้น ผมทำงานหนักหาเงินต่อเดือนได้หลักแสนบาท แต่กลับไม่ได้ใช้มันเลย ทั้งหมดจมลงไปกับหนี้ สิ่งเดียวที่คิดในตอนนั้นก็คือ ทำอย่างไรก็ได้ ให้นำหนี้หมดเร็วที่สุด

ที่น่าแปลกก็คือ หนี้ลด แต่เหมือนเราหมดพลังชีวิตไปด้วย

จะไม่หมดได้อย่างไร ทำงานหนักอาทิตย์ละ 7 วัน แต่ชีวิตทางการเงินไม่ได้ก้าวหน้าไปไหน เงินเก็บสักพันยังแทบไม่มี

เหมือนพยายามตักน้ำด้วยกะลาที่รั่ว ยิ่งวิด ยิ่งตัก ก็ยิ่งเหนื่อย

สุดท้ายผมจึงเข้าใจสัจธรรมที่ว่า “คนเรามีชีวิตอยู่ได้ด้วยความหวัง” แม้มันจะเป็นเพียงความหวังเล็กๆ ก็ตาม

ทันทีที่คิดได้ ผมเริ่มสะสมเงินเดือนละ 3,000 บาท ผากใส่บัญชีเงินฝากประจำทุกเดือน ผมเลือกบัญชีฝากประจำแบบ 3 เดือน เพราะคิดแบบตื้นๆ ว่า เมื่อฝากสะสมไปเรื่อยๆ ในเดือนที่ 4 เงินก้อนแรกก็จะได้ออกเบี้ย ในเดือนที่ 5 เงินก้อนที่ 2 ก็จะได้ออกเบี้ย สะสมต่อกันไปเรื่อยๆ แบบนี้สมุดเงินฝากก็จะเต็มเร็ว

ใครไม่เคยไม่รู้ ใครไม่ลองไม่เข้าใจครับ เวลาคนเราเห็นสมุดบัญชีมีแต่เงินฝากเข้า ไม่มีถอนเลย แถมนยังมีดอกเบี้ยให้ทุกๆ 3 เดือน มันสร้างความสุข ความหวัง และพลังให้กับชีวิตเราได้มากแค่ไหน

แม้ดอกเบี้ยที่ได้รับจะไม่ได้มากมายอะไร แต่อย่างน้อยมันก็ทำให้เรามีสิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่า “ทรัพย์สิน” เหมือนกับคนอื่นเหมือนกัน

7 ปีที่ผมฝากเงินต่อเนื่อง เดือนละ 3,000 บาท ทำเป็นอัตโนมัติ แบบไม่ต้องคิดอะไร ผมเก็บเงินได้เงินสองแสนกว่าบาทจากกิจกรรมเล็กๆนี้ ซึ่งในท้ายที่สุดกลายเป็นเงินคาวนบ้านหลังปัจจุบันของผม

คนเราขาดอะไรก็ขาดได้ แต่อย่าขาด “ความหวัง” และ “กำลังใจ”

ไม่ต้องรอให้หนี้หมด ก็เริ่มออมเริ่มลงทุนได้ทันที เริ่มเท่าไรก็ได้ ขออย่างเดียวคือ ความสม่ำเสมอ

ข้อดีที่ได้จากการแบ่งเงินมาออมแม้เป็นหนี้ที่ผมได้รับ นอกเหนือไปจากความหวังเล็กๆก็คือ นิัยการออม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของคนรวย (ขอมเป็นคนรวยซะเลย)

หลายคนอาจเห็นต่างว่า ทำไมถึงเอาเงินไปออม แทนที่จะเอาไปชำระหนี้ การนำเงินไปออมอย่างมาก็ได้ออกเบี้ยแค่ 2-3 เปอร์เซ็นต์ สู้นำเงินไปชำระหนี้ดอกเบี้ย 20 กว่าเปอร์เซ็นต์ดีกว่า

อย่างที่บอกครับ ใครไม่เคยจมกองหนี้หนักๆ ไม่รู้หรอกว่าความรู้สึกมันเป็นอย่างไร เราตัดเงินเล็กน้อยมาอมเพื่อความหวัง เพื่อกำลังใจ และที่สำคัญ เพื่อเรียก ความมั่นใจในชีวิตกลับคืนมาครับ ไม่ใช่เพื่ออัตราผลตอบแทน

ทำไมคนที่ผิดพลาดต้องมองแต่อดีตล่ะครับ เราแก้ปัญหาในอดีต ไปพร้อมๆ กับสร้างอนาคตไม่ได้หรือ

ถึงวันนี้ย้อนกลับไปมองกิจกรรมการออมของตัวเอง หากในวันนั้นผมมีความรู้ทางการเงินมากขึ้นอีกสักนิดก็คงจะดี

เพราะถ้าวันนั้นผมรู้เรื่องการเงินเท่าวันนี้ ผมจะไม่เอาเงิน 3,000 ไปไว้ในเงินฝากประจำ แต่จะเอาไปซื้อกองทุนรวมหุ้นที่ให้ผลตอบแทนเฉลี่ยรวมเงินปันผล 12 เปอร์เซ็นต์ต่อปี

เจ็ดปีที่ผ่านมาแทนที่ผมจะมีเงินแค่สองแสนกว่าบาท เงินออมก้อนเดียวกันจะกลายเป็นร่วม 400,000 บาทเลยทีเดียว (เพิ่มขึ้นเกือบ 1.5 เท่า) เพียงแค่เปลี่ยนที่อยู่ให้มันเท่านั้นเอง

นี่คือ พลังของความรู้ทางการเงิน ...

วันนี้ใครเจ็บ ใครจนอยู่ อย่าลืมหาอนาคตไปพร้อมๆ กับการแก้ไขอดีต ... ชีวิตคนเราอยู่ได้ด้วยความหวัง เป็นหนี้มากแค่ไหน ก็เริ่มต้นสร้างความร่ำรวยได้ครับ

รายได้... ไม่ต้องใช้เงิน

แม้ว่าการเป็นหนี้จะทำให้เราไม่มีเงิน แต่การไม่มีเงิน ไม่ใช่ข้อจำกัดของการลงทุน

นี่คือความจริงที่คนส่วนใหญ่ไม่รู้ ...

ผมเริ่มต้นลงทุนสร้างธุรกิจแรกด้วยเงินลงทุนเพียง 2,500 บาท หุ่นกันกับเพื่อนอีก 2 คน ทำธุรกิจฝึกอบรม เงินลงทุนเริ่มต้น 7,500 บาทของพวกเรา ถูกนำไปลงทุนซื้อเครื่องแพคเกจจิ้ง 1 เครื่อง ราคา 3,600 บาท ซื้อสื่อโดเมนและเช่าโฮสต์สำหรับทำเว็บไซต์ 800 บาท

หนึ่งในหุ้นส่วนของผมเขียนเว็บไซต์ได้ เราจึงทำเว็บมีรายละเอียดแค่ 2 หน้า หน้าข้อมูลสัมมนาหนึ่งหน้า หน้ารับสมัครอีกหนึ่งหน้า เราติดต่อวิทยากรเก่งๆ มาบรรยายให้ (ยังไม่ต้องจ่ายเงิน) เราติดต่อจองสถานที่สัมมนา (ยังไม่ต้องจ่ายเงิน) เราติดต่อโฆษณากับหนังสือพิมพ์ธุรกิจ (ยังไม่ต้องจ่ายเงิน)

ธุรกิจของเราทำเงินสด จ่ายเงินให้กับลูกค้าหลังจบบริการ จากวันนั้นถึงวันนี้ 8 ปีเต็มของการทำธุรกิจ เรายังคงมีรายได้หลักล้านจากธุรกิจนี้ทุกปี

นี่คือ การลงทุนโดยไม่ต้องใช้เงิน หรือใช้เงินให้น้อยที่สุด

ลูกศิษย์ผมคนหนึ่ง ทำธุรกิจสั่งซื้อของจากต่างประเทศมาขาย เขานำภาพถ่ายสินค้าจากบริษัทเจ้าของสินค้า มาลงโฆษณาบนเฟซบุ๊ก จากนั้นก็เปิดให้ลูกค้า Pre-order โดยโอนเงินมาก่อนครึ่งหนึ่ง เมื่อได้คำสั่งซื้อจำนวนหนึ่ง ก็ให้แฟนที่อยู่ต่างประเทศสั่งซื้อของโดยใช้บัตรเครดิต แล้วส่งของกลับมา เมื่อเรียกเก็บเงินลูกค้าได้ ก็นำเงินไปชำระบัตรเครดิตเต็มจำนวน ไม่มีหนี้ค้าง

เป็นอีกธุรกิจที่แทบไม่ต้องลงทุนอะไรไปก่อนเลย แต่สามารถสร้างกำไรได้เป็นกอบเป็นกำ

ในปัจจุบันธุรกิจประเภทนี้ ใช้ระบบให้ลูกค้าโอนเงินเต็มจำนวนเลยด้วยซ้ำ นั่นหมายความว่า เจ้าของธุรกิจรับหน้าที่เป็นผู้จัดหาสินค้า โดยไม่มีความเสี่ยงใดๆเลย

ลูกศิษย์อีกคนหนึ่งไม่ค่อยมีสตางค์ เก็บเงินได้ก้อนหนึ่งไม่กี่พัน ก็นำไปสมัครเรียนคอร์สการเป็นนายหน้าอสังหาริมทรัพย์

หลังเลิกงาน เขาแบ่งเวลาไปหาทรัพย์สินดีดีมาเก็บไว้ในพอร์ต แล้วช่วยลูกค้าโฆษณา ทุกครั้งที่ขายบ้านได้ เขาได้ส่วนแบ่ง 3 เปอร์เซ็นต์

นี่ก็เป็นการเริ่มต้นสร้างธุรกิจโดยไม่ต้องใช้เงิน

ในโลกของการลงทุน การไม่มีเงินไม่เคยเป็นข้อจำกัด จริงอยู่ที่การลงทุนจำเป็นต้องใช้เงิน แต่ก็ไม่มีกติกาดใดในโลกที่บอกว่า เราต้องใช้เงินของเราเอง

คนที่เป็นอย่างนี้ หากรู้จักบริหารความคิดของตัวเอง ไม่เอาใจไปจดจ่อกับทุกข์มากจนเกินพอดี ก็มีโอกาที่จะมองเห็นช่องทางการลงทุนได้

หลักคิดต่างๆ ก็ในเมื่อไม่มีเงินแล้ว ก็งลิมเรื่องเงินไป มองหาช่องทางการลงทุนให้เจอเสียก่อน แล้วถ้าต้องใช้เงินในการเริ่มต้นโอกาสนั้น ก็ค่อยมาคิดกันอีกทีว่าเราจะหาเงินมาจากไหน

ปิดท้ายกันอีกสักเคส ...

ผมมีบ้านเช่าอยู่หลังหนึ่ง เป็นบ้านเช่าย่านลาซาล 2 ชั้น เจ้าของเดิมสร้างเป็นบ้านเช่า ขนาด 5ห้องนอน 3 ห้องน้ำ เก็บค่าเช่าได้เดือนละ 12,000 บาท

ตอนนั้นเจ้าของประกาศขาย 1,600,000 บาท เพราะต้องการนำเงินไปลงทุนอพาร์ทเมนต์ ถ้ากู้ 100 เปอร์เซนต์ก็จะผ่อนธนาคารตกเดือนละ 10,000 บาท มีส่วนต่างเล็กๆ 2,000บาท

ผมเป็นเจ้าของบ้านหลังนี้ได้ตอนที่ข้อมูลเครดิตของผมยังมีรายการผิन्दชำระหนี้เต็มไปหมด (ที่พวกเราชอบเรียกกันว่า “แบล็คลิสต์” นั่นแหละ) แถมยังดกงานอีกต่างหาก

คำถาม คือ ผมซื้อบ้านหลังนี้ได้อย่างไร?

จะใช้เงินคนอื่น (Other People's Money: OPM) โดยการกู้เงินธนาคารมาซื้อก็ไม่ได้ เพราะสลิปเงินเดือนไม่มี แคมคดอีกเพียบ

คิด คิด คิด ...

อย่างที่บอกครับ ออกไปหาโอกาสให้เจอก่อน เมื่อเจอโอกาสแล้ว สมองคุณจะคิดออกเองว่าต้องทำอะไร อย่าใช้เงินเป็นข้อจำกัด แต่จงใช้โอกาสเป็นแรงผลักดันในการหาคำตอบ

สุดท้ายเคสนี้ ผมให้แฟนกู้ครับ ตอนนั้นแฟนทำงานประจำ มีสลิปเงินเดือน เครดิตก็ดี ไม่มีปัญหา

ใช้เงินคนอื่นไม่ได้ ก็ใช้สลิปคนอื่นแทน 555

แก้ปัญหาต่างๆ ได้บ้านมา 1 หลัง มีคนผ่อนให้ แคมได้ค่าขนมอีกเดือนละ 2,000 บาท ครบ 3 ปี รีไฟแนนซ์เอาเงินส่วนต่างไปลงทุนต่อ

อย่าให้การเป็นหนี้และการไม่มีเงินเป็นข้อจำกัดสู่การมีอิสรภาพทางการเงินนะครับ

ความฉลาด ทางการเงิน คือ คำตอบ

หลังจากคนร่วมร้อยคนเดินออกจากห้องสัมมนา “คนไทยขณะนี้” ไป ผมก็ได้มีโอกาสนั่งคุยกับสุภาพสตรี 4 ท่านที่ยังคงอดทนนั่งฟังผมจนจบ

ทั้งสี่ท่านมีหนี้ตกเฉลี่ยครอบครัวละ 4-5 แสนบาท สิ่งที่ทำให้พวกเธอยังคงนั่งฟังจนจบ ไม่ใช่เพราะการบรรยายที่น่าฟังของผม (ไม่งั้นจะเหลือ 4 คนเหลือ) แต่เป็นเพราะเธออดทนกับชีวิตแบบนี้อีกต่อไปไม่ไหวแล้วต่างหาก

ทางเลือกของคนเราเวลาเจอปัญหา มีอยู่แค่ 2 ทางเท่านั้น หนึ่งคือ ยอมแพ้ และสอง คือ ฮึดสู้

“เอาไงเอากันอาจารย์ บอกมาเลยว่าพวกพี่ต้องทำอะไรบ้าง” หนึ่งในสี่โพรงคำถามแบบตรงไปตรงมา

“พวกพี่ทำอะไรขายได้บ้าง” ผมถาม

“กำหนดะมันทำได้ แต่ติดตรงไม่มีทุนนะสิ จะทำยังไง” พี่คนที่ดูอาวุโสสุดในกลุ่มบ่นแบบตัดพ้อ

“อย่าเพิ่งสนใจเรื่องทุนสิ สนใจก่อนว่าจะทำอะไร แล้วค่อยมาดูว่าใช้เงินเท่าไร ผมไม่มีเงินให้หรอกนะ ผมมีแต่วิธีคิด” โค้ชพูดด้วยน้ำเสียงดู

ไม่เชื่อก็ดูต้องเชื่อ คนเราพอสมองไม่ยึดติดกับเงินมากเกินไป ไอเดียทางธุรกิจก็พรุ้งพรูออกมาเต็มไปหมด

4 คน 3 ธุรกิจ ... คนหนึ่งดำน้ำพริก คนหนึ่งขายไส้กรอกอีสาน อีกสองคนตัดเย็บผ้าส่ง

คนที่ดำน้ำพริกขายมีฝีมือถึงขนาดเคยชนะเลิศประกวดงานโอท็อป เธอบอกว่าถ้าจะดำน้ำพริกขายต้องใช้เงินหมุนเวียนต่อสัปดาห์ 5,000 บาท ดำน้ำพริกไปส่งขายที่เชียงใหม่ได้เงินครั้งละ 10,000 บาท (กำไรเท่าตัว) สิ่งที่เราต้องการสำหรับเริ่มต้นธุรกิจ ก็คือ เครื่องบดปั่นพริก ราคาประมาณ 15,000-20,000 บาท และเงินหมุนเวียนธุรกิจแค่อีก 10,000 บาท รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 30,000 บาท ไม่ใช่ 4-5 แสนอย่างที่คนอื่นขอ

ผมติดต่อขอสปอนเซอร์เครื่องบดปั่นไฟฟ้ามาให้ แล้วก็จัดหาทุนให้กู้ยืม 10,000 บาท เราวางโครงสร้างการบริหารเงินไว้ว่า ทุกครั้งที่ขายได้ให้หักทุนเก็บใส่กระป๋องไว้เพื่อหมุนเวียน เงินทุนทำธุรกิจก็ต้องใช้เพื่อทำทุน อย่างนำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเด็ดขาด

ผ่านไปได้สองเดือน พี่คนนี้มีกำไรตกเฉลี่ยต่อเดือน 20,000 กว่าบาท แกบริหารเงินง่ายๆ โดยหักเป็นค่าใช้จ่ายในบ้านเดือนละ 10,000 บาท ชำระหนี้ 8,000 บาท และเก็บสะสมเดือนละ 2,000 บาท

ถึงวันนี้กิจการของพี่ท่านนี้ กำลังขยับขยาย ไม่ได้ส่งจำหน่ายแค่ตัวเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเดียวแล้ว

พี่สองคนที่ตัดผ้าส่ง ได้กำไรต่อตัวต่อตัวละ 60 บาท วันหนึ่งตัดได้ 20 ตัว อยากรได้จักรเย็บผ้าเพิ่มอีกตัว เพราะปัจจุบัน สองคนใช้จักรเย็บตัวเดียวทำให้ช้า สุดท้ายผมช่วยหาจักรเย็บผ้าเพิ่มให้ 1 ตัว ราคา 15,000 บาท

ปัจจุบัน พี่คู่นี้มีจักรเย็บผ้า 4 ตัว พร้อมกับเริ่มจ้างคนมาช่วยเย็บ รับงานจากร้านใหญ่ประจำจังหวัดได้วันละ 100 ตัวได้สบายๆ

คนสุดท้าย อยากรได้แค่เครื่องทำไส้กรอก เครื่องละ 20,000 บาท ก็สามารถเริ่มต้นธุรกิจของเธอได้แล้ว

ทั้งหมดไม่ใช่ความเก่งกาจอะไรของผมเลย มันเป็นความพยายามและความสามารถของพวกเขาเอง เพียงแต่ในวันที่เจ็บป่วยเพราะเป็นหนี้ มันยากเหมือนกันที่คนเราจะคิดอะไรหรอก

แทนที่จะรอเงินช่วยเหลือหลายแสนบาทที่ไม่มีทางเป็นไปได้ ด้วยเงินไม่กี่หมื่น กับความตั้งใจที่จะฟันทุกซ์ ถึงวันนี้ทั้งสี่คนก็สามารถทยอยปลดหนี้ มีสภาพคล่องทางการเงินที่เพิ่มขึ้น และมีชีวิตที่มีความสุขขึ้น

ที่สำคัญ คนที่พาตัวเองผ่านพ้นวิกฤตการเงินได้ จะมี “ความฉลาดทางการเงิน” เป็นภูมิคุ้มกันติดตัวไปด้วยเสมอ พวกเขาจะระมัดระวังกับชีวิตมากขึ้น และเรียนรู้แล้วว่าจะมีชีวิตที่ปลอดภัยจาก “หนี้เงิน” ได้อย่างไร

แม้จะช่วยคนเป็นร้อยไม่ได้ แต่สี่คนที่ประสบความสำเร็จ ก็ทำให้ผมเชื่อมั่นได้ว่าความฉลาดทางการเงิน คือ คำตอบที่แท้จริง ไม่ใช่ “เงิน” ที่ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป แต่ไม่ได้ประทับใจความฉลาดใดๆ ไว้ในความคิดเราเลย

ถ้าจะช่วยใคร จงยื่นมือ อย่ายื่นเงิน

พอเพียง...

แล้วชีวิตจะเพียงพอ

หลังจากปลดหนี้สินในชีวิตได้หมด ผมพบความจริงที่ว่า คนเราหากรู้จัก “พอเพียง” นอกจากจะไม่มีทุกข์จากหนี้แล้ว ความพอเพียงยังช่วยให้เรามีสุขภาพทางการเงินได้เร็วขึ้นอีกด้วย

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงทรงคุณค่ากับชีวิตอย่างมาก หากคนไทยนำไปปรับใช้เป็น

พอประมาณ คือ การรู้จักว่าอะไรเหมาะสมแก่ชีวิต รู้จังหวะ รู้เวลา ไม่เร่งร้อน ใช้จ่าย รู้กำลังความสามารถตน เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เราไม่เดินไปติดกับดักหนี้จนได้เป็นอย่างดี

มีเหตุผล คือ การรู้ว่าอะไรจำเป็น (Needs) และอะไรแค่อยาก (Wants) เป็นหนึ่งในกติกาสำคัญที่ทำให้ชีวิตไม่หมุนไปตามกระแสโลกทุนนิยม ใช้ชีวิตอย่างมี “สติ” ไม่สร้างทุกข์ให้กับชีวิตโดยไม่จำเป็น

มีภูมิคุ้มกัน คือ การคิดแบบมีวิสัยทัศน์ มองไปข้างหน้าว่า หากทำสิ่งใดในวันนี้ วันข้างหน้าจะเป็นอย่างไร รวมไปถึงรู้จักประเมินประมาณความเป็นไปต่างๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อตัวเองในอนาคต เพื่อเตรียมพร้อมรับมือ

น่าเสียดายที่คนไทยจำนวนไม่น้อยมองข้ามหลักคิดหลักปฏิบัติอันทรงคุณค่านี้ และหลงไปกับกลการตลาดที่มุ่งสร้างความอยากประเดี๋ยวประด๋าว ในสิ่งที่เป็นแค่เปลือกแห่งความสุข แล้วผูกชีวิตไว้กับภาระหนี้ ซึ่งรังแต่จะสร้างความทุกข์ให้

ทุนนิยมกับสังคมบริโภคนิยมเหมือนจะเป็นอะไรที่แยกกันออกได้ยาก ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่เคยติดกับดักนี้ เพราะคิดว่า ความสุข คือการได้มีชีวิตเหมือนคนอื่น

ในอดีตเคยเชื่อว่า ต้องมีรายได้หลักหลายแสน ชีวิตถึงจะสุขสบาย จับจ่ายใช้สอยได้ไม่ขาดมือ

แต่พอเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ถึงตั้งหลักได้ว่า การจะมีอิสรภาพทางการเงินได้นั้น เราต้องรู้จักตัวเองก่อนเป็นอันดับแรก

ถ้าไม่รู้จักตัวเอง ไม่รู้จักพอ ไม่เข้าใจว่าอะไรคือความสุขในแบบของตัวเอง เราก็จะมีชีวิตตามคนอื่นไปเรื่อยไม่รู้จบ

ตอนเริ่มมีอิสรภาพทางการเงิน ผมมีรายได้จากทรัพย์สิน (Passive Income) เพียงเดือนละ 30,000 บาท แต่แค่นั้นก็เพียงพอแล้ว เพราะในตอนนั้นผมมีค่าใช้จ่ายในชีวิตแค่เดือนละ 25,000 บาทเท่านั้นเอง

ไม่ได้ร่ำรวยอะไรมาก แต่ก็ไม่ต้องทำงานทุกวัน มีรายได้มากกว่ารายจ่าย มีเงินเหลือเก็บ ที่สำคัญมันเป็นรายได้จากทรัพย์สิน ซึ่งจะยังคงทำเงินให้เราต่อเนื่องไปเรื่อยๆ ชีวิตเบาสบาย อุดมสุขจริงๆ ครับ

ในมุมมองของผม การสร้างรายได้จากทรัพย์สิน ไม่ต่างอะไรกับการฝึกขี่จักรยาน หรือหัดขับรถ ที่จะยากในตอนเริ่ม แต่เมื่อขี่เป็นหรือขับเป็นแล้ว ก็จะทำไปได้ตลอด ไม่มีวันลืม

หลังจากมีอิสรภาพทางการเงินตอนอายุ 34 ปี ผมมีรายได้จากทรัพย์สินเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่แม้จะหาเงินได้มากขึ้น ผมก็ไม่เคยลืมหบเรียนที่ได้รับจากการเป็นหนี้ในอดีต ที่มันคอยเตือนให้ผมจำว่า อย่าผิดพลาดในแบบเดิมๆ อีก

บริหารจัดการให้เรียบง่าย พอเพียง สร้างแต่หนี้รวย แล้วชีวิตจะพบกับความมั่งคั่งได้ในที่สุด

ความมั่งคั่งที่แท้จริงเริ่มต้นจากภายใน ขอให้คุณผู้อ่านทุกท่าน “รวยทรัพย์ รวยสุข” กันทุกคนนะครับ

บทส่งท้าย

โชคร้าย กลายเป็นโชคดี

ตอนเรียนจบใหม่ๆ ผมรู้สึกผิดหวังเมื่อรู้ว่าธุรกิจครอบครัวกำลังจะล่มสลาย และกำลังจะเป็นหนี้บิลลัน

เราใช้เวลากันนานนับ 10 ปี กว่าหนี้ที่มีอยู่จะหมด เสียทั้งแรงกาย แรงใจ เสียทั้งน้ำตา และในบางจังหวะเวลา เราถึงขั้นสูญเสียความเชื่อมั่นในตัวเอง

แต่มาถึงวันนี้ วันที่โชคร้ายผ่านพ้นไป ผมจึงมาคิดได้ว่า ถ้าผมไม่โชคร้ายแบบนี้ เมื่อสิบกว่าปีก่อน ผมคง ..

... ไม่เข้าใจเรื่องเงินๆทองๆ เหมือนในวันนี้

... ไม่มีทางมีอิสรภาพได้เร็วดังที่ฝันไว้

... ไม่เข้าใจว่า “มิตรแท้” คือ อะไร และใครบ้างที่เป็นมิตรแท้

... ไม่พบคนที่รักและคอยอยู่เคียงข้างเราเสมอ แม้เวลาที่เรายู่ในจุดต่ำสุดของชีวิต

... และที่สำคัญ ไม่มีทางเข้าใจสิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่า “ชีวิต” และรู้ว่าควรใช้มันอย่างไร
ก่อนสิ้นลมหายใจไป

ถึงวันนี้ เรื่องโชคร้ายแสนสาหัสเมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว กลับกลายเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่เคย
เกิดขึ้นในชีวิตของผม

Sometimes, Life makes you go through extreme adversity to show you
a better way.

บางครั้งการที่เราประสบกับโชคร้ายขั้นสูงสุด อาจเป็นกุศโลบายของโลกที่จะพา
คุณไปสู่เส้นทางชีวิตใหม่ที่ดีกว่าก็เป็นได้ ...

เป็นกำลังใจให้ทุกคนที่กำลังตกอยู่ในภาวะหนี้ นะครับ ...

ประวัติผู้เขียน

จักรพงษ์ เมษพันธุ์

การศึกษา:

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การอบรมพิเศษ:

- การวางแผนการเงิน การวางแผนการลงทุน การวางแผนเกษียณ และประกันภัย

งานปัจจุบัน:

- โค้ชการเงิน (Money Coach)
- กรรมการผู้จัดการ บริษัท ลีฟ ริช ฟอ์เอเวอร์ จำกัด
- ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาธุรกิจและการตลาด บริษัท บิสคอนส์ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด
- นักธุรกิจด้านสื่อสิ่งพิมพ์และอสังหาริมทรัพย์
- นักธุรกิจด้านการศึกษา
- นักเขียนและนักแปลหนังสือการเงินและการลงทุน
- อาจารย์พิเศษ โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ม.รามคำแหง
- ผู้ก่อตั้งชมรมפורวยสอนลูกแห่งประเทศไทย (www.richdadthai.com)

ทำไม! ตัวเราควรจะตรวจเครดิตบูโรของตัวเอง

1. เพื่อเตรียมตัวไปขอสินเชื่อ
2. ตรวจสอบว่าตนเองมีหนี้สินที่ไหนบ้าง มีกี่บัญชี
3. ตรวจสอบว่ามีบัญชีสินเชื่อของคนอื่นปะปนเข้ามาในประวัติตนเองหรือไม่
4. ตรวจสอบว่ามีประวัติค้างชำระ ในอดีตหรือปัจจุบันยังมีการค้างชำระหรือไม่
5. ตรวจสอบเมื่อชำระหนี้หมดไปแล้ว มีการปิดบัญชีจริงยอดหนี้เป็นศูนย์หรือไม่
6. ตรวจสอบเพื่อเตรียมตอบคำถามกับสถาบันการเงินที่ตัวเราจะไปขอกู้ เพราะประวัติเครดิตบูโรของเราเองไม่รู้ไม่ได้
7. ตรวจสอบความถูกต้องอื่นๆ เช่น ชื่อ นามสกุล ที่อยู่...

“เครดิตบูโรไม่มีความเกี่ยวข้องหรือมีสิทธิหรือบุ้ติหรือร่วมตัดสินใจให้สินเชื่อกับใคร
บุคคลใดกล่าวอ้างกับท่าน...แจ้งเรื่องได้ที่ 0-2643-1250”

อยากตรวจเครดิตบูโรของตัวเอง ตรวจได้ที่ไหน?

ในกรุงเทพฯ แบบรอรับได้เลยภายใน **15 นาที**

1. ธนาคารอาคารสงเคราะห์ อาคาร 2 ชั้น 2
จันทร์ - ศุกร์ 9.00 - 16.30 น.
2. สถานีรถไฟ BTS ศาลาแดง (ภายในสถานี)
จันทร์ - ศุกร์ 9.00 - 18.00 น.
3. ปากซอยสุขุมวิท 25 อาคารกลาสเฮ้าส์ ชั้นใต้ดิน
จันทร์ - ศุกร์ 9.00 - 16.30 น.
4. ห้างเจ-เวนิว (นวนคร) ชั้น 4 ติดประกั้นสังคม
ทุกวัน 9.00 - 18.00 น.
5. ธนาคารออมสินสำนักงานใหญ่ (ส่วนหน้า)
อังคาร - พฤหัสบดี 8.30 - 15.30 น.
(เว้นวันหยุดทำการของธนาคาร)
* ใช้บัตรประชาชนของตนเอง

ค่าบริการ
100 บาท

กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด แบบส่งรายงานกลับไปให้
ภายใน **7 วัน ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน**

- **เคาน์เตอร์ธนาคาร**
กรุงเทพฯ, ธนชาต, ธอส., แลนด์แอนด์เฮาส์, กรุงศรีอยุธยา ทุกสาขา
- แจ้งเจ้าหน้าที่ ที่เคาน์เตอร์ทุกสาขาพร้อมยื่นบัตรประชาชนของตนเอง
- **ใช้บัตร ATM** กรุงเทพฯ, ไทยพาณิชย์
- มีบัตรของธนาคารไหน ใช้ตู้ ATM ธนาคารนั้น
- ทำรายการผ่านหน้าจอ (เมนู ตรวจเครดิตบูโร)
- **ใช้มือถือ** สำหรับผู้ที่ลงทะเบียน ธนาคารมือถือ
กรุงเทพฯ, กรุงศรีอยุธยา
- ทำรายการผ่านธนาคาร บนโทรศัพท์มือถือ
- **ใช้บริการ ธนาคารออนไลน์** ธ.กรุงศรีอยุธยา, ธ.กรุงไทย
- มีบัญชีกับธนาคาร / ทำรายการผ่านเว็บไซต์

ค่าบริการ
150 บาท

** ข้อมูลล่าสุดจาก บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด เดือนพฤศจิกายน 2556

“หน็อน”

คือกับดักทางการเงินชั้นสูงสุด
ที่ไม่เพียงบแต่ทำลาย
สุขภาพทางการเงินของคุณเท่านั้น
แต่มันยังทำลาย
สุขภาพกายและสุขภาพจิต
ของคุณไปด้วย
ยังไม่สาย... หากคุณจะเริ่มต้น
เรียนรู้วิธีจัดการกับมันอย่างถูกวิธี

เปลี่ยน “หนี้” เป็นอิสรภาพทางการเงิน